

Biografia domnului Mario Sepi

De la activitatea sindicală la angajamentul în favoarea modelului social european

Originile vocației europene: „Tinerii federaliști”...

Parcursul meu s-a împletit cu cel al Comitetului încă de la sfârșitul anilor șaiszeci, când am început să mă interesez de problematica europeană și am dezvoltat un interes special pentru chestiunea Europei sociale, grație experienței acumulate în cadrul mișcării federaliste europene (mai precis, pe lângă așa-zisa mișcare a „Tinerilor federaliști”), în calitate de secretar al secțiunii de la Roma.

Începând cu 1966, în calitate de cercetător în cadrul IAI (Institutul pentru Afaceri Internaționale), m-am ocupat de politica socială și sindicală în Europa, ajungând astfel să intru în contact și să colaborez cu Comitetul în calitate de expert în relațiile cu țările mediteraneene, între 1969 și 1974.

Destinul a făcut ca prima mea sarcină în acest institut, al cărui președinte era Altiero Spinelli, să constea în recenzarea unui eseu pe tema rolului Comitetului Economic și Social.

În anii '70 și '80, m-am concentrat pe activitatea sindicală în cadrul Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere (CISL), mai întâi în calitate de expert în politica internațională, apoi ca secretar național al Federației Italiene a Metalurgiștilor (FIM), responsabil cu politica industrială și contractuală.

Ocupându-mă în special, în acea perioadă, de sectoarele aeronautic și auto, m-am numărat printre cei care au ajutat sindicatul să semneze în 1984 acordul FIAT, care a pus capăt îndelungatei crize declanșate de conflictul sindical din 1980.

Acest acord a permis reintegrarea în întreprindere a lucrătorilor ce fuseseră excluși, reprezentând un mare succes din perspectiva negocierilor sindicale, într-o vreme în care lucrătorii erau siliți să ducă o adevărată bătălie pentru drepturile lor, iar în Italia și în Europa aveau loc mutații sociale decisive.

O idee centrală a activității sindicale: progresul social

Începând din acei ani, în toate funcțiile pe care le-am ocupat în cadrul sindicatului, am încercat să urmez întotdeauna o idee călăuzitoare: angajamentul în favoarea unei anume idei de progres social.

Acesta este, de altfel, una dintre rațiunile existenței Comitetului Economic și Social, căruia Tratatul de la Roma i-a încredințat, încă de la momentul instituirii sale, în 1958, o responsabilitate esențială, aceea de a crea un model social european.

Promovarea progresului social a inspirat activitatea mea următoare, din sectorul cooperării internaționale, până la începutul anilor '90, când am preluat conducerea Institutului sindical pentru cooperare în vederea dezvoltării (ISCOS).

Datorită acestei funcții, m-am putut ocupa de diverse proiecte din unele țări în curs de dezvoltare, conlucrând cu instituții de cooperare, atât din Italia, cât și la nivel comunitar, și încercând să introduc în raporturile cu țările terțe ideea unui progres comun al societății civile din nord și din sud.

Principalele puncte-cheie ale activității mele de sprijinire a cooperării cu țări ca Mozambic, Mali, Chile, Brazilia au fost pregătirea profesională, reconversia către activități profesionale care pun accentul pe individ, promovarea cooperării între diferitele categorii sociale din diverse sectoare economice, precum și asigurarea exercitării drepturilor sindicale.

În special în ce privește Brazilia, am îndeplinit un rol activ în cooperarea în lupta împotriva dictaturii, luptă al cărei lider a fost actualul președinte Lula da Silva, prin intermediul a numeroase activități de formare desfășurate în cadrul școlii sindicale înființate la Belo Horizonte, unde se găsea uzina FIAT.

În plus, faptul că am făcut dintotdeauna parte din organismele sindicale de la nivel european, cum ar fi Federația Metalurgiștilor Europeni (FEM), mi-a permis, pe de o parte, să promovez o anumită idee europeană, iar pe de alta, să încurajez participarea sindicatelor

naționale la mișcarea europeană, contribuind la depășirea diferențelor și barierelor ideologice care stăteau în calea unității la nivel european.

La Comitetul Economic și Social...

Am devenit membru al Comitetului în 1995, iar în 2002 am fost ales în funcția de președinte al Grupului „Salariați” (Grupul II).

În cadrul Comitetului, mi-am dedicat o mare parte din energie aprofundării chestiunilor economice, precum și politicii economice și sociale europene.

Printre cele mai importante avize la care am fost raportor, aș dori să amintesc avizul din proprie inițiativă din 2002 intitulat „Tendințe, structuri și mecanisme instituționale ale piețelor internaționale de capital”.

Printre alte subiecte ale avizelor de care m-am ocupat se numără politica în domeniul concurenței, politica industrială europeană și uniunea monetară (am făcut parte din grupul de studiu care a pregătit avizul Comitetului privind UEM și relațiile industriale), precum și Strategia de la Lisabona.

Începând cu acest an, am onoarea de a adăuga la întreaga mea experiență funcția de președinte al Comitetului, pe care o voi deține timp de doi ani.

Deoarece am precizat deja care vor fi prioritățile președinției mele, aș dori, în încheiere, să le transpun în două obiective instituționale esențiale asupra cărora va trebui să ne concentrăm, pentru a oferi Comitetului o orientare efectivă către viitor: noua Strategie de la Lisabona după 2010 și promovarea noului Tratat european, care propune mai multe drepturi și mai multă participare.

Sper așadar că am clarificat măcar în parte modul în care parcursul meu a contribuit la definirea intențiilor mele pentru președinția 2008-2010.

Voi încerca însă să folosesc istoria Comitetului ca bază de plecare în îndeplinirea acestor intenții, încercând, prin urmare, să-mi suprapun parcursul cu cel al instituției, pentru a putea încuraja, stimula și construi.

În acest moment, în care las la o parte rolul de „element component” pe care l-am îndeplinit de-a lungul întregii cariere, pentru a asuma o responsabilitate generală, sunt conștient de dificultățile pe care această tranziție le presupune, fiind totuși încurajat de bunele relații stabilite în sânul Comitetului cu membrii tuturor grupurilor care îl alcătuiesc.

RO

QE-30-08-709-RO-C

Pentru a intra în contact cu dl președinte Mario Sepi:

E-mail: mario.sepi@eesc.europa.eu

Tel: +32 25469297

Fax: +32 25469752

Comitetul Economic și Social European

Drepturile și solidaritatea - călăuzele globalizării

PREȘEDINTELE MARIO SEPI: 2008-2010

Mesajul președintelui Mario Sepi:

Drepturile și solidaritatea - călăuzele globalizării

Solidaritatea ca asumare a unui proiect comun...

Noțiunea de solidaritate este circumscrisă adesea sferei sentimentale, individuale sau colective, fiind însă asociată întotdeauna cu voința, unilateralitatea și liberul arbitru.

Sloganul președinției mele, „Drepturile și solidaritatea - călăuzele globalizării”, face referire la un alt concept de solidaritate, acela care s-a consolidat treptat în istoria noastră europeană. Este vorba despre solidaritate înțelesă ca reciprocitate și cooperare, grijă pentru celălalt și participare activă.

Acest concept exclude anumiți termeni statorniciți în lexicul global, precum, în cooperarea internațională, distincția între țări donatoare și țări în curs de dezvoltare, care se regăsește și în spiritul caritabil sau în *compassionate conservatism*.

Într-o relație de solidaritate nu se poate vorbi despre cel care dă și cel care primește și cu atât mai puțin de milă sau compasiune, nu există cineva care decide și cineva care acceptă fără pretenții, ci este vorba despre integrarea unor situații inegale într-un proiect comun.

...concretizat într-o formă juridică...

Acest concept s-a materializat de-a lungul secolelor în organizații naționale, jurisprudență și drept pozitiv. Acestea au transformat caritatea spontană a celui puternic în drepturi pentru cel umil. Saltul calitativ din aceste ultime secole al conceptului de solidaritate, concretizat în legi, în instrumente de redistribuire (sisteme fiscale, contracte colective, statul bunăstării) și în căutarea egalității, îmbracă o formă finală în modelul social european. Într-adevăr, acesta reprezintă, pe de o parte, una dintre rațiunile de a fi ale civilizației noastre, iar pe de alta, forța motrice care permite evoluția însăși a acestei civilizații.

...și instrument de competitivitate

Paradoxul constă în faptul că această concepție despre solidaritate nu reprezintă doar un element calitativ, o idee despre societate sau un sistem de valori al societății noastre, ci și un instrument de competitivitate în fața provocărilor globalizării.

Văzută din acest unghi, solidaritatea pare capabilă să determine o accelerare a evoluției calitative a structurilor economice, ridicând nivelul general al proceselor economice și sociale, oferind stabilitate societății și prevenind dezastrele sociale și ambientale pe care le-ar putea antrena o competitivitate bazată doar pe prețuri mici și pe conflictul social.

Nevoia de solidaritate nu se opune globalizării.

Aceasta din urmă este un proces în desfășurare, iar solidaritatea reprezintă ansamblul acțiunilor și obiectivelor care permit obținerea profitului din potențialul inerent al dezvoltării economice și sociale: evoluția civilizației și egalitate globală.

Președintele Mario Sepi: 2008-2010

Rezumatul programului

După primii cincizeci de ani ai Comitetului...

Faptul că începutul președinției mele coincide cu sărbătorirea celor 50 de ani ai Comitetului Economic și Social conferă mandatului meu o dublă responsabilitate: aceea de a pune în valoare istoria Comitetului, precum și de a-l orienta către viitor.

Aniversarea celor 50 de ani s-a suprapus, pe de altă parte, cu Anul european al dialogului intercultural.

CESE are de jucat un rol foarte important în această privință, el fiind vocea organizațiilor societății civile și putând astfel reprezenta sinteza diferențelor sociale și culturale.

Comitetul este o entitate instituțională în care diverșii actori ai societății civile propun soluții agreeate, în contextul unei funcții consultative de asistență, acordată instituțiilor legislative și executive ale UE.

Viziunea asupra perspectivelor CESE după 2008 presupune eforturi pentru dezvoltarea potențialului considerabil pe care acesta îl prezintă în termeni de:

- promovare a schimbării în cadrul societății noastre;
- apărare a modelului social european.

Evaluarea consecințelor politicilor asupra societății noastre

După cum indică și sloganul meu, intenționez să orientez activitatea Comitetului către solidaritate și drepturi.

Deși doi ani nu constituie o perioadă foarte lungă, ei reprezintă totuși un interval perfect pentru consolidarea anumitor angajamente și configurarea unei viziuni orientate către viitor și către un rol mai important al Comitetului în cadrul instituțiilor comunitare în general.

Unul dintre cele mai importante obiective care trebuie vizate, astfel încât Comitetul să reflecte punctele de vedere ale instanțelor societății, este acela de a promova evaluarea impactului real al politicilor europene, atunci când acestea sunt aplicate în societatea noastră.

În acest context, consecințele deciziilor comunitare trebuie cunoscute cât mai repede.

Prin intermediul membrilor săi și al organizațiilor din care aceștia fac parte, Comitetul dispune de o rețea excelentă, care permite evaluarea concretă, pe teren, a impactului directivelor și a efectelor politicilor europene. Aceasta este direcția în care trebuie să acționăm.

Doar în acest mod Comitetul va putea să își îndeplinească funcția de asistență în procesul decizional al instituțiilor europene și va fi în măsură să răspundă, în diverse contexte naționale și de organizare, la următoarele întrebări: care sunt implicațiile unei anume decizii pentru diferitele categorii sociale? Care este impactul asupra relațiilor de muncă? Care sunt efectele asupra progreselor sociale și cetățenești din statele membre?

Trei priorități majore

Tratatul de la Lisabona conține o serie de articole care consolidează **democrația participativă**.

Îi revine Comitetului, în primul rând, sarcina de a analiza modalitățile de aplicare efectivă a acestor articole: pe de o parte, sporindu-și rolul în procesul de consultare, iar pe de alta, fructificând pe deplin dreptul de inițiativă legislativă a cetățenilor; în sfârșit, transpunând în practică, în legislația secundară, aspectele privind consultarea și informarea societății civile.

Serioasele fracturi care traversează societatea noastră și ruperea pactelor sociale dintre angajatori, sindicate și guverne impun o relansare calitativă a structurilor economice.

Cea de-a doua prioritate o constituie așadar **Strategia de la Lisabona**.

Aceasta se prezintă ca un proiect fundamental: cooperarea cu celelalte instituții în vederea confruntării cu aspectele modernității, cu societatea cunoașterii, concurența internațională, cercetarea, drepturile europenilor, în calitatea lor de cetățeni și de lucrători - aceasta este soluția pentru a contribui la reînnoirea societății.

Acesta este un moment propice pentru prezentarea de propuneri către instituții, statele membre, partenerii sociali și celelalte organizații care au legături cu Comitetul.

Obiectivul acestor noi propuneri ar trebui să fie mai înainte de toate revitalizarea structurilor productive ale societății europene, ceea ce nu se poate face însă fără o mai bună protecție și afirmare a drepturilor și a condițiilor de viață.

De aici reiese o a treia prioritate: **drepturile** și modelul social european.

De la lupta pentru intrarea în vigoare a Cartei drepturilor fundamentale a UE și până la cea de asigurare la toate nivelurile a aplicării ei concrete, este nevoie ca noul „pact social” reprezentat de Cartă și de prevederile Tratatului de Lisabona să devină o politică concretă. Primul pas către aceasta este actualizarea agendei sociale. Clarificarea prevederilor dreptului muncii și definirea raportului dintre măsurile comunitare și cele naționale, chiar și la nivelul contractelor colective, constituie răspunsul la nevoia de transparență socială și sunt necesare pentru a reda cetățenilor europeni certitudinea juridică și sociale.

Transmiterea unor mesaje puternice: importanța comunicării

Comitetul va trebui să dezvolte în paralel o strategie de comunicare internă și externă eficiente: rapiditate, eficiență și conținut politic vor trebui să fie cuvintele de ordine ale comunicării instituționale a unui Comitet care se dorește modern.

Comitetul va trebui să acorde prioritate alinierii la dezbaterile politice actuale.

Este esențial ca acesta să se afle în consonanță cu realitatea, ceea ce presupune o comunicare care să facă dovada că se acordă o atenție precisă și în timp util problemelor care rezultă din dezbaterile instituționale.

Cât privește comunicarea externă, va trebui să se urmărească o strategie integrată cu acțiunea celorlalte instituții europene, pentru sporirea cooperării și a importanței Comitetului, în sfera prerogativelor acestuia.